

ת"פ (באר שבע) 27686-04-17 - מדינת ישראל נ' עדי אבו פנאר

ת"פ (באר-שבע) 27686-04-17 - מדינת ישראל נ' עדי אבו פנאר שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 27686-04-17

מ"י (באר-שבע) 21346-04-17

מ"ת (באר-שבע) 27750-04-17

פל"א (באר-שבע) 161406/17

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד

עדי אבו פנאר (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד חנן אסולין

בית משפט השלום בבאר-שבע

[07.05.2017]

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

החלטה

כתב האישום המתוקן הוגש וסומן במ/1.

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה

לישראל, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בהתאם לסעיף 225 לחוק העונשין, נהיגה ברכב ללא ביטוח בהתאם לסעיף

2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי, נהיגה ללא רישיון נהיגה בהתאם להוראת סעיף 10א' לפקודת התעבורה ונהיגה ללא

רישיון רכב, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

החלטה

גזר הדין יינתן היום בשעה 14:00.

שב"ס מתבקשים להשאיר את הנאשם בהיכל בית המשפט.

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטרי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא

ביטוח וללא רישיון רכב.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.4.17 בסמוך לחצות בשכונה 20 ברהט נמצא הנאשם נוהג

ברכב מסוג פג'ו מס' רישוי 9373824 וזאת כשאין ברשותו אישור שהייה כדין, כשאין ברשותו רישיון רכב, רישיון נהיגה

או פוליסת ביטוח וזאת כאשר הרכב בו נהג הורד מהכביש למטרת פירוק. במעמד הנ"ל הפריע הנאשם לשוטרי שביקש

ממנו להזדהות בכך שהציג עצמו כחסיין מדג'מה.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה.

בעקבין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון

של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד

אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש").

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את

הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה

שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת

(פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בענין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה

להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין

עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידוע שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

מעשיו של הנאשם אינם מתמצים אך בכניסה לישראל שלא כדין שכן זה נמצא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא פוליסה. בכך פגע הנאשם בערך המוגן של ביטחון הולכי הרגל והמשתמשים בכביש. מידת הפגיעה של הנאשם ככל שזו נוגעת לעבירות התעבורה הינה משמעותית. הדברים אמורים מתוך כך שמדובר במי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה ומשכך יש לאבחן את עניינו לחומרא ממי שעבר הכשרה והוסמך להיות מאחורי הגה. יתר על כן, מדובר במי שנמצא נוהג ברכב שהורד מהכביש למטרות פירוק. נקל לשער כי רכב שכזה אף מבלי שהובאו ראיות לכך אינו עומד בסטנדרטים הנדרשים הבטיחותיים והאחרים לצורך נסיעה בכבישי המדינה. משכך, פוטנציאל הסיכון כתוצאה מכשל בטיחותי גדול אף יותר.

לא זו בלבד, הרי שהנאשם נוהג ללא רישיון וללא פוליסה ומבלי שהוכשר לכך, והכל בשעת לילה מאוחרת בטבורה של עיר. לא ברורה מה היתה מטרת נסיעתו, אותם השעה בה היה מצוי בתחומי המדינה מכהה הטענה לפיה זו היתה לצרכי פרנסה בלבד.

אין להקל ראש גם בפוטנציאל לנזק כלכלי הגלום במעשיו של הנאשם, שכן ברי כי כל מעורבות של הנאשם בתאונת דרכים לא תזכה לכיסוי ביטוחי והדבר יעשה על ידי חברות כדוגמת קרנית ודומות לה ובעקיפין תביא לגלגול הנזק אל כתפי הציבור. הנאשם הגדיל לעשות כאשר הפריע לשוטר שביקש ממנו להזדהות והציג עצמו כחוסין מדגמה. מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין 3 ל- 9 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר צעיר יחסית, תושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת. מנגד ולחומרא, יש לתת הדעת לעברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות. ביתר פירוט הנאשם הורשע בשנת 2011 בבית משפט השלום לנוער בקריית גת, ת"פ 36880-03-11 בעבירות לניסיון מעשה מגונה, תקיפה סתם וכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט במסגרת תיק זה אישר הסדר טיעון מקל עם הנאשם והסתפק בתקופת מעצרו שהגיעה לכדי 24 ימים לצד ענישה צופה פני עתיד.

במסגרת ת"פ 15935-02-14 הורשע הנאשם בכניסה לישראל שלא כדין ובית המשפט השית עליו 30 יום מאסר בפועל לצד השתת מאסר מותנה מרתיע בן 7 חודשים והתחייבות להימנע מעבירה.

במסגרת ת"פ 55180-02-15 הורשע הנאשם בכניסה לישראל שלא כדין ובעבירה של הפרעה לשוטר, כאשר במסגרת תיק זה בית משפט השלום באשקלון, כב' השופט מאושר מחליט בעיקר נוכח אורכו של המאסר המותנה להאריכו חלף הפעלתו.

יושם לב כי עיון בגזר דין זה מלמד כי אז כהיום הנאשם מסר לשוטר שביקש לעצור אותו כי הינו תושב רהט וזאת על מנת להכשיל את השוטר בתפקידו.

האמור לעיל מלמד כי הנאשם לא פירש נכונה את הגישה המקלה בה נקטו בעניינו במסגרת תיקיו הקודמים ושב וחסא בעבירות דומות תוך שבזו הפעם הגדיל לעשות וביצע עבירות תעבורה במדרג הבינוני גבוה בכגון דא. יש בכך כדי לתת משקל לא מבוטל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצות של העבירות בהן הורשע.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה וחצי חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה של התחזות לאדם אחר או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ג. שישה חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ממאסר. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.

ד.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו _____

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ז, 07/05/2017 במעמד הנוכחים.